

[Socialministeren.]

ske en betydelig udvidelse af uddannelseskapa-
 citeten derved, at der allerede pr. 1.
 marts 1971 søges etableret nye højskoler i
 Esbjerg og Ålborg, hvorved det bliver mu-
 ligt at optage yderligere 100 studerende. Fra
 1972 til 1975 sigtes der mod at forøge kapa-
 citeten til at kunne optage 650 studerende
 årligt. Hvordan behovet og interessen for
 uddannelse derefter vil manifestere sig, er
 det vanskeligt at sige noget eksakt om i dag.

Efter det oplyste må jeg være af den op-
 fattelse, at der ikke i de nærmest kommende
 år vil være basis for helt at ophæve ad-
 gangsbetingelserne, hvilket bl. a. vil rejse en
 række problemer med hensyn til undervis-
 ningsformen m. v., og at en endelig stilling-
 tagen til dette spørgsmål i øvrigt bør af-
 vente de erfaringer, der opnås gennem de
 ændrede adgangsbetingelser, der som nævnt
 vil være gældende fra og med 1971.

Af *Sigsgaard* til boligministeren (8. septem-
 ber 1970):

„I hvor mange tilfælde og efter hvilke
 regler er der givet dispensation fra bolig-
 sikringslovens bestemmelse om, at der
 kun ydes boligsikring, når huslejen ikke
 overstiger halvdelen af indtægten?“

Begrundelse.

Ekstrabladet skrev den 2. ds., at en kvinde,
 hvis eneste indtægt var socialhjælp, efter to
 afslag fra Frederiksberg kommune på ansøg-
 ning om boligsikring til en luksuslejlighed
 med en leje på godt 16.000 kr. sammen med
 sine velhavende forældre har formået mini-
 steriet til at dispensere og give kommunen
 ordre til alligevel at udbetale boligsikring.

Når man ved, hvor strengt boligsikrings-
 loven ellers administreres, er ministeriets
 generøsitet i denne sag påfaldende.

Når ministeriet mener, at boligsikring er
 motiveret i en sådan sag, hvor det drejer sig
 om en luksuslejlighed, og hvor velhavende
 forældre betaler en del af lejen, må man gå
 ud fra, at der også vil blive dispenseret, når
 det drejer sig om ansøgere uden velstående
 familie med gode boligforhold.

Mens den omtalte sag forekommer noget
 tvivlsom, er der mange tilfælde, hvor unge
 enlige forsørgere, hvis forældre har lav ind-
 komst og lille lejlighed, i høj grad kunne
 trænge til en selvstændig lejlighed med bo-

ligsikring, også selv om lejen udgør mere end
 halvdelen af indkomsten.

Formanden for Lejernes Landsorganisa-
 tion, Hans Halvorsen, siger om den aktuelle
 sag (Ekstrabladet den 2. ds.): „Vil man på-
 lægge skatteyderne at yde hjælp til velha-
 verbørn, må man også sikre, at arbejdsman-
 dens børn kan få den samme hjælp“.

Jeg håber, ministeren i svaret vil love at
 sikre dette og samtidig orientere offentligheden
 om dispensationsmulighederne.

Boligminister *Hastrups* svar (14. septem-
 ber 1970):

Efter loven har alle lejere, der bebor en
 passende bolig, bedømt efter deres behov ud
 fra husstandens størrelse, ret til boligsik-
 ring, såfremt deres husstandsindkomst lig-
 ger inden for det i loven angivne maksi-
 mumsbeløb. De enkelte husstandes boligsik-
 ringsydelse beregnes efter reglerne i lovens §
 2 på grundlag af husstandens størrelse og
 sammensætning samt forholdet mellem stør-
 relsen af husstandsindkomst og husleje.

Behovet for boligsikring er selvsagt størst
 for husstande med — børn og — små hus-
 standsindkomster, og sådanne husstandes
 adgang til at opnå boligsikring er derfor i
 intet tilfælde betinget af, at der meddeles
 dispensation fra boligsikringsloven.

Efter lovens § 4, stk. 4, består der deri-
 mod en adgang for kommunalbestyrelsen til
 at beslutte, at boligsikring ikke skal ydes
 eller kun skal ydes med nedsat beløb, så-
 fremt lejen overstiger halvdelen af boligta-
 gerens husstandsindkomst og det efter en
 samlet vurdering af boligtagerens økonomi-
 ske og personlige forhold findes urimeligt,
 at der ydes boligsikring efter lovens almindelige
 regler. For denne bestemmelses bag-
 grund kan bedst redegøres ved henvisning
 til boligministeriets cirkulære af 15. juli 1970,
 pkt. 12, hvori det hedder:

„Normalt vil det jo netop være lovens
 formål at yde boligsikring, når indtægten er
 lav i forhold til lejen. En kommunalbesty-
 relse kan derfor ikke afslå eller nedsætte bo-
 ligsikring, alene fordi lejen overstiger halv-
 delen af husstandsindkomsten, men der skal
 tillige foreligge særlige forhold, som gør det
 urimeligt, at der ydes (fuld) boligsikring.

Bestemmelsen tilsigter bl. a. at forhindre
 de uheldige resultater, der ellers i visse til-
 fælde kan være en følge af boligsikringens